

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Krpanje berlinske konference.

—!— „P. C.“ piše: „V zadnjih dneh so zastopniki nekaterih velevlavstij uradno naznanili Grške, da je mogoče, da bode po izidu predstoječe berlinske konference morebiti takoj morala odstopljeno jej sosednje ozemlje zasesti z vojniki.“ Nadalje se poroča, da bodo vlasti turške vladi dale dve jednaki noti; prva izmed teh bode naznanjala jej, da stopi skupaj dne 16. t. m. v Berlinu konferenca, ki se bode bavila samo z grškim vprašanjem. Katere so one „nekateri vlasti“, ki so dale Grške migljaj, naj pripravi vojakov, da bode mogla hitro zasesti odstopljeno jej ozemlje? Nedvomno Francoska in Angleška, kjer zdaj potuje kralj Jurij I., obe prijateljici Helenom in trdno stoji uže zdaj, predno se je še konferenca zbrala v Berlinu, da bode ta konferenca evropskih diplomatov povečala zdanjo grško državo. Grki bodo dobili, česar si žele, Prevezo, Janino, to „conditio sine qua non“, kakor se je kralj Jurij izrazil v Parizu; Grkom bode berlinska konferenca zadovoljila, njim na čast in samo njim v korist se bode zbrala v Berlinu. Ali pa Evropo teži res samo „grško vprašanje“? Ali tam na iztoku nij še drugih zadev, ki so baš tako nujne, če ne še bolj, kakor grška, da se jih reši, da Evropa ne pride malomarno mimo njih — kakor se je to uže jednoč zgodilo?

Ko se je sešel pred dvema letoma v Berlinu kongres evropskih vlastij, rogal se je skoraj ves svet njegovim sklepom in posledice sklepov onega kongresa se denes opažajo na balkanskem poluostrovu. Disraelijeva stvaritev, takozvana „vshodnja Rumelija“ ne more še priti do miru;

balkanski Slovani se zavedajo svojega pokolenja, zato delajo na svoje združenje. Pametni svet se je tedaj po pravici smejal bedastodiplomatičnej stvaritvi krščenega angleškega juda, kajti videl je v bodočnost, da Balkan ne more ločiti Bolgarije od „iztočne Rumelije“, brata od brata, in znamenja kaže, da si bodo Bolgari ta in onkraj Balkana čezenj podali roko, naj v to dovoli „Evropa“, ali naj ne dovoli. Grški kralj je dejal v Parizu: „Grško Grekom!“ Isto tako zahtevajo tudi Bolgari: „Bolgarijo Bolgarom!“ Oni vidijo, da je tudi v Makedoniji polovica stanovnikov Bolgarov, zato delajo po načelu: Kar se jednemu dovoli, ne sme se braniti drugemu. Ali „Evropa“, ki se še denes ne more otresti strahu pred panslavizmom, meni nekako: „quod licet Jovi, non licet bovi“, in vekša Grško zato, da bi potem ta bila jez zoper naval panslavizma. Črnogorci je Turčija do denes za nos okolo vodila, Albanci zahtevajo zase avtonomno Albanijo, — vse vre na balkanskem poluostrovu in „Evropa“, imejoča tam doli vendar svoje interese, na mesto da bi razmere v bivših turških deželah korenito spremenila in zboljšala, stopa skupaj v Berlinu in rešuje samo grško vprašanje. Gotovo je, da bodo vse vlasti pritrdile povečanju Grške, tudi Rusija, ali ker bode berlinska konferenca reševala samo grško vprašanje, ostane stvar tudi samo na pol pota in na balkanskem poluostrovu ostane pričeto delo vendar nedovršeno. In s čim si je zaslužila Grška tako veliko naklonjenost Evrope? Zadnjega velikega boja se nij udeleževala, njene pravice do ozemlja, katero záse zahteva, so precej problematične, pade jej vse novo ozemlje, katero bode dobila, v usta kot

„pečeno piščo“ iz zraka. A Črnogorci, ki so se junaški borili in prolivali svojo kri, niti tega še nemajo, kar jim je določil berlinski kongres; a vendar sodi Evropa, da črnogorskega vprašanja nij treba omenjati na berlinskem kongresu. Zakaj ne? Zató, ker so Črnogorci Slovani, a baš zoper Slované bode zdaj berlinska konferenca utrjevala jez. Videli bomo, doklé bode le-tá trajal, in bodočnost zopet bode pokazala, koliko je vredno to krpanje evropskih diplomatov, ki se ne morejo ohrabriti, da bi popolnem izrezali turško ule iz evropskega trupla, in otrsli se nespametnega strahu pred „panslavizmom“.

Cesar na potovanji.

V sredo je cesar odpeljal se iz Josipovega v Kraljev gradec. Na kolodvoru ga je sprejel brigadni general Haymerle, okrajni glavar, mestni dekan, župan, predsednik okrožne sodnije, učiteljstvo, društva itd. S kolodvora se je peljal v mesto; pod slavalokom je cesarja pozdravil z nagovorom župan. Cesar je odgovoril: „Veseli me Vaš srčni sprejem; dolgo sem se uže veselil na to, da vidim Kraljevgradec, upam, da se kmalu zopet vrnem.“ Od tod se je peljal v stolno cerkev, spremljan od škofa, potem pa je jahal na vojaški ogled. Cesar se je od tod vrnil v škofijo, kjer stane, in je sprejemal urade in deputacije, ki so se mu predstavljale. Kraljev gradec je ves ozaljšán; sè streh vihrajo črno-žolte zastave, a tudi češke z levom.

Ko je cesar v Kraljevem gradcu dajal avdijencije, sprejel je tudi deželnega poslanca Duška. Ta je cesarju zagotovil svojo lojalnost, potem pa prosil ga, naj bi cesar

Listek.

Dr. J. R. Razlag — človekoljub.

V svojej drobnej „spominskej knjigi“ hranim poleg drugih napisov svojih dragih prijateljev in veljavnih slovenskih rodoljubov tudi naslednje granese:

„Ti trpiš telesne, srčne bolečine,
Nádeja prihodnje sreče Te krepča,
Da se osvobodí duh ino vse mine,
Kar je tlačilo ga vélikih rév svetá;
Táko bode tudi mila domovina
Doživela srečnih in svobodnih dní,
Kadar spón se reši, tlake in pogína,
Ki sínóv nemarnost lastnih jih redí.
Josipu Cimpermanu obrekovanemu!

Il s' attaque de préférence
Aux mérites la médiance.

V Ljubljani, 23. svečana 1873.

Dr. Radoslav Razlag.“

Té vrste naj bodo proslav mojemu spisu o nepozabljivem, blagem dr. Razlagi. Da jih

pošljem uže sedaj v déžél, do tega me je privélo nagovarjanje čestitega prijatelja in odličnega slovenskega književnika, kateri precéj zná razmére mej umršim dr. Razlagom in manoj. Dobro mi je pred očmi, da se utegne mnogo tesnosrčnih ljudí spodtikati ob mojih resničnih besedah, a takšnim ugajati me nij bilo volja doslé, niti me ne bode poznejše, ako me Bog ohrani v životi. Jaz smatram od nekda nevhvaležnost najostudnejšo pregreho človeštva, in če se mnogokdó, kateremu je vzorni človekoljub dr. Razlag bil nesebičen pomočnik sè sovétom in z dejanjem, uže dolgo ne spominja njega plemenitosti, položim naj jaz dolžne zahvale zaslužen venec na prezgodnji grob svojemu srčno spoštovanemu prijatelju.

Nij mi še osivéla glava, vender, ako le nekoliko pogledam v minole dni, vzbuja se mi dôkaj spominov, malo veselih, obilejši broj tožnih. Pred manoj so „v neznano deželo“ šli počivati učeniki, dobrotniki in prijatelji moji: A. Janežič, A. Umek, dr. L. Toman,

dr. E. H. Costa, Anastazij Grün, in sedaj je za temi slavnimi veljaki odpotoval v „kraljevstvo smrti“ zopet jeden izmed izrejenega kroga tistih blagih duš, katerih imena so sveta mojemu srcu: ta vrli móž je dr. Radoslav Razlag.

Risati dr. Razlagovo slovstveno in politično delovanje ne spada v mojega pisateljstva področje, namen mojemu sestavku je samó, opisati dr. Razlaga v svojem človekoljubivem obličju z manoj, ker to, menim, lahko utegne prihajati bodočemu njega životopiscu na prid, in sicer ne menj nego océna inih njega zaslug na slovstvenem in izlasti političnem pozorišču.

Dr. Razlaga spoznal sem jaz osobno dne 22. aprila 1872. l.

Obiskal me je namreč v tisti dan naš veleučeni starinoslovec, prečestiti g. župnik Davorin Trstenjak, tedanji urednik mariborske „Zori“, in ž njim je prišel tudi dr. Razlag

podpiral zdanjo vlado, ki podpira razcvet kmetijstva. Cesar je odgovoril: „Da, želja je moja, da bi se kmetijstvo zboljšalo in vidim, da se res boljše.“ Drugemu je dejal cesar: „Nadejam se, da pridejo tudi v gmotnem oziru zdaj najboljši časi.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. junija.

Češkemu deželnemu zboru je tedaj predložena predloga za novi volilni red; ozira se samo na veliko posestvo, vsi drugi voleči razredi v kmetijskih občinah in mestih ostanejo v dozdandnej sestavi. Vladna predloga o zakonu novemu volilnemu redu v velikem posestvu ima 12 paragrafov ter bitstveno vse ono določuje, kar smo o njej uže omenjali v svojem listu. Doslej so bili češki velikoposestniki razdeljeni v 2 kuriji; § 1 vladne predloge pa jih deli v 6 razredov; prvi voleči razred ima 32, ostalih 5 pa 38 poslancev, ter volijo v prvem razredu vsi oni, ki imajo fidejkomisna posestva, ali pa, ki plačujejo 10.000 gld. zemljiškega in drugega davka. Ta razred voli v Pragi. V ostalih pet razredih volijo oni češki velikoposestniki, ki plačajo na leto 300 gld. davka najmenj in mej temi 250 gld. zemljiškega davka. Vsak razred teh ima zopet svoj volilni okraj, središče, kjer voli in določeno število poslancev. Voleči okraji pa so ti-le: Karline, kjer se voli 7 poslancev; Budejevice 9; Plzen 10; Mlada Boslava 5 in Chrudim 7; skupaj dakle voli veliko posestvo zadnjih pet razredov 38 poslancev. V vsakem volečem razredu sestoji volilna komisija iz 7 članov; 3 članove volijo volilci, volilni komisar sam pa jih isto toliko imenuje. Iz te vladne predloge je še omeniti, ka pri volitvi sme legitimacijske listke preiskavati samo volilni komisar.

Tej vladnej predlogi je priloženo še obširno poročilo in obravnava s početka zgodovino vseh poskusenj za preuredbo volilnega reda. V njem se priznaje, da je jedro vseh pritožeb zoper zdanji volilni red volilna določba za veliko posestvo. Nadalje to poročilo razlaga in razjasnjuje posamezne paragrafe vladne predloge o preuredbi volilnega reda za češki deželni zbor.

V drugej seji **solnogradskega** deželnega zbora dné 9. t. m. „ustavoverci“ niso bili navzočni. Poslanec Lienbacher je predlagal, da v bodoče deželni glavar néma pravice glasovati tudi potem, ako bi predsedništvo prevzel začasno njega namestnik. Predlog ta bode gotovo sprejet, in potem imajo konservativci večino dveh tretjin v deželnem zboru solnogradskega.

Vnanje države.

V sredo so umrlo **rusko** carico Aleksandrovno dejali v rodbinsko rakev; tujih velikašev je bilo navzočnih: nemški kronprinc, nadvojvoda Viljem, vojvodi Edinburgski,

Sachsen-Weimar, Meklenburg-Schwerin, knez bolgarski in princ Hessenski; angleško kraljico sta zastopala lorda Torrington in Sheffield; Francijo sta zastopala general Chanzy in major Lichtenstein.

Iz **Carigrada** se poroča prememba v ministerstvu. Odpuščena sta veliki vezir Said paša in vnanji minister Savas. Na njiju mesto sta imenovana Kadri in Abedin paša. Kadri obdrži poleg ministerskega predsedništva še trgovinsko ministerstvo. Abedin paša je Albanec.

Francoska vlada bode dné 14. t. m. razdelila armadi 450 zastav, 940 dekoracij častnega legijona in 600 kolajn. Na zastavo bodo tako-le prisegli: „V imenu svojega polka prisegam na svojo čast, da ostanem zvest ustavi in do smrti branim svojo zastavo.“

Za prededniškega kandidata zjedinjenih **ameriških** držav je narodna zbornica v Chicago na predlog Grantovih pristašev soglasno imenovala Garfielda, senatorja v Ohio. Mož je čisto neznana oseba, a vendar se nasprotniki Granta vesele, da ta ne pride v tretjič uže na predsedniški stol.

Komisija **pruskega** deželnega zbora je dovršila prvo branje Bismarkove nove cerkvene postave. Sprejela je člen 10. ki dovoljuje osnovanje novih redov za postrežbo bolnikov in ženskim redom podučevanje šoli ne-podvrženih otrok. Komisija je nadalje sprejela poseben člen, ki določuje, da stopi ta zakon iz veljave dné 1. januarja 1882.

Dopisi.

Iz **Kamnika** 9. junija. [Izv. dop.] Kakor je bilo uže v „Slovenski Narod“ telegrafirano, imenoval je tudi narodni občinski odbor Kamniškega mesta ministerskega predsednika grofa Taaffeja in deželnega predsednika Winklerja za častna meščana in sicer to jednoglasi. Motivirati menda tega imenovanja skoro ne bi treba bilo. Vsak namreč, ki dan denes politično situacijo pozná, uže vé, da je to naše imenovanje zaupnica obstoječej vladi, in sicer ne tolikanj, ter ne le za to, kar je uže storila, temuč za to, kar je obetala, da bode storila in kar mi Slovenci želimo in upamo, da bode še za nas in za državo storila. Ministerski predsednik Taaffe se je po večkrat energično izjavil, da hoče izvesti enakopravnost za vse narode v Avstriji in za to ima on vse naše simpatije, to tem bolj čem strastneje ga napadajo oni nemški elementi, kateri z vsem dejanjem kažejo, da jim nij nič za Avstrijo, če njihove nemško-ustavoverne livreje ne nosi. Zato želimo tudi Kamničanje Taaffejevemu ministerstvu dolg obstanek in srečen uspeh. — Ravno tako smo z veseljem pozdravili naš stop domačina slovenskega, g. Winklerja, na deželni predsedniški stol in prve njegove be-

sede in njegova dejanja so nam porok, da smo dobili z njim pravega moža na čelo kranjske vlade; zato je smo mu z omenjenim imenovanjem tudi svoje zaupanje izrekli; tudi tem rajši, ker slišimo, da bi rada protivila se mu tista mala in neznatna klika nemškutarjev, o katerej želimo, da bi skoro povsod po Slovenskem tako uničena bila, kakor je hvala Bogu pri nas uže.

Iz **sežanskega okraja** 9. junija.

[Izv. dop.] Predvčerajšnjem je odšel sodnijski pristav g. M. Trnovec iz Sežane na svoje novo mesto kot sodnik v Vodnjan v Istro. Mi jako obžalujemo izgubo tega moža, ki je v vsakem obziru bil izvrsten. Devet let je živel v Sežani in v tem času se je ljudstvu obče močno prikupil. Ne le, da je g. Trnovec jako prijazen in blag človek, nego je vselej tudi izborna vestno spolnoval dožnosti, ki mu jih nalaga njegova služba. Največ je pak vredno to, da nij prostim kmetom pošiljal dopisov v tujih neznanih jezicah, nego je vedno rabil v takih slučajih materinščino, s čemer je vsakomu jako ustrezal. Vrh tega zmirom zelo goreč za mili svoj slovenski narod, trudil se je vsestranski, da bi mu pomagal do napredka. On je bil, ki je sežansko čitalnico osnoval, Trnovec je bil pričetnik in duša narodnemu gibanju v Sežani, in kjer je bilo kaj storiti v čast Slovenstva, videli smo ga vselej v prvi vrsti. Proste ure porabljal je v to, da se je trudaljubivo pečal s filologijo in s slovenskim spisovanjem. Njegovih pesnij in spisov po raznih slovenskih časnikih, katere objavlja večinom z imenom „Bogdan Lukavečki“, smo lahko Slovenci jako veseli. — A poleg vsega tega je njegova velika popularnost, ki mu pridobiva povsodi ljubezen mej narodom. Rad se pogovarja tudi s priprostim kmetičem in vsakemu vé dober svet. V primernej družbi zna biti vesel in s svojim humorjem zna ohraniti splošno veselost. Z izobraženci se rad pogovarja o jeziku. Tudi pisalec teh vrst ima zahvaliti se g. Trnovcu, da mu je on, vrli slovenski jezikoslovec, marsikaj uže pojasnil iz jezikoznanstva našega. —

Takega blagega, značajnega, marljivega, učenega moža izgubiti iz našega okraja, nam baš nij drago. A to tem več obžalujemo, ker g. Trnovec pride v italijanski Vodnjan, kjer ne bode utegnil tako uspešno delovati mej ljudstvom za narod svoj, nego li mu je to možno bilo v Sežani. A tolaži nas poleg vsega nadeja, da ga bomo še v kratkem videli na mestu, ki je zanj primernejše nego li Vodnjan, kar mu želimo iz srca.

katerega sem do tedaj poznal le po sliki v Gju ro Klaričevem „Slavjanskem Jugi“.

Ako se ne zamerim našej oblastnej, ostrosódnjej mladezni, katerej uže ne gódi nobena „avtoriteta“, povem, da je mene in mojega umrlega brata Franja prítod téh velecejenih dveh gospodov jako razveselil. G. Trstenjak, poleg vse učenosti živa préprostost in prijaznost, dr. Razlag, v svojem vedenji bolj aristokratsk, vendar navzlic temu prisrčen do ljubeznivosti — takó mi živi v spomini prvi sestanek s tema gospodoma. Brat Franjo je dal g. Trstenjaku „spominsko knjigo“, proseg ga, naj upiše dobrostno kake vrste vanjo, kar je postrežni gospod storil, in dr. Razlag se je v tem pogovarjal z menoj ter ogledoval krasno izdajo knjige „The Poetical Works of Robert Burns“, katero mi je baš nekoliko dnij prej bil poslal čislani g. Stritar iz Dunaja. Rekoč, da mu je žal, ker se je premalo učil angleščini, dé potem

dr. Razlag: „Če vam drago, jaz imam obilo poetičnih in drugih dél v raznih, tudi slovenskih jezicah, pošiljajte k meni, iz srca rad vam jih posojam.“

Poslóvila sta se domoljuba od naju in otišla. Meni in bratu je poslé pridno rabila dr. Razlagova izbórna knjižnica, iz katere sem dobival česar sem želel in česar nijsem imel v rókah ni prej, ni poznejše. Precéj lepih in dragih knjig mi je dr. Razlag tudi podaril, mnogo mi jih kupila blaga, duhovita njemu gospá soproga.

Vender vse to je samó začetek dr. Razlagovim plemenitim činom.

Mecenstvo je po besedah necega slovečega pisatelja bolezen, katera se rada prijemlje imovitih ljudij, ali hitro minéva kakor mrzlíca. Slovenci, se vé, ne smemo želeli in iskati ni Augustov, ni Medicejcev, naš ród néma vójevoda à la Karol August v Weimarji, niti ne Schimmelmanna, v

kateri so podpirali Goetheje in Schillerje, tudi naši Cojzi so pomrli, zategadelj zaslužijo v našej nebogatej domovini še večje hvaležnosti tisti redki možjé, kateri jih ne le vzbujajo, nego tudi po móči in vztrajno podpirajo domače talente na trnjevem poti naobraževanja. Če sem jaz do denšnjega dné uže kaj storil na dušno korist svoje dragej očini, ne znam, dasi je volja bila vsegdar resna; toda, ako je moj dosedanji pošteti trud kakor si koli bodi imena vreden, imajo o tem najprvo zaslugo tisti domoljubi, kateri so se dobrostno učeč in podpirajoč ozirali náme v mojej prvi mladosti, ali mi hranijo tudi sedaj zvesto svojo blagost. Mej prvimi pristoji dr. Razlagu čestno mesto. Dókler je bival v Ljubljani, me je mnogokrat obiskaval ter mi pogostoma veleval, kadar česa želim, naj mu kar brez ovinkov naznamim. Tudi njega bistremu očesu niso ostale skrite vsakdanje, ne zgolj dušne moje potrebe. Dr. Razlag in

In v tej sladkeji nadeji se poslavljamo od vrlega Trnovca, kateremu bodi povsod sreča mila! Uverjen pak naj bode, da v naših srcih nigdar ne ugasne hvaležen spomin!

Gradimir.

Iz Trsta 7. junija. [Izv. dop.] Včerajšnji I. občni zbor „Slovanskega delavskega društva“ je bil kot prvokrat dobro obiskan. Ker je društvena dvorana premajhena, smo se v ta namen zbrali v nedeljo popoldne v dvorani „Monte verde“. Vladala je lepa sloga in vršilo se je vse brez najmanjšega nereda. G. predsednik Dolinar je zbrano občinstvo pozdravil ter na kratko razložil zgodovino društveno. Potem je govoril o namenu občnega zbora, pozivljajoč ude, naj se omikano mirno vedejo pri zboru ter s tem pokažejo, da so na boljše stopinji od onih delavcev nasprotne nam stranke.

Tajnik je poročal o društvenem delovanju, katerega uspeha je bilo občinstvo v kratkem času veselo.

Denarničar predloži račun ter oznaní rezultat dohodkov in troškov, omenjajoč da ima društvena blagajnica 510 gl. gotovine. Tretja točka „predruženje društvenih pravil“ se je odložila za prihodnji občni zbor.

Mej preštevanjem volilnih listkov je predsednik občinstvu predstavil državnega poslanca g. Nabergoja, ki je kot predsednik političnega društva „Edinost“ prišel v imenu društva pozdravit to najmlajše tržaško slovansko društvo. Z jedernatim govorom navduševal je občinstvo in bil je pri imenovanju njegovega imena demonstrativno pozdravljen z burnimi živio-klici.

Govoril je dobro in vse je mirno slušalo vrlega narodnjaka, svojega podpornega uda. Ko je okončal, zagrmelo je po dvorani obilo krepkih „živio“.

Pri volitvi je bil zopet za predsednika izvoljen g. Ivan Dolinar skoro soglasno. Odbornikov je bilo 6 izvoljenih in sicer gg. Vončina M., Bezeg J., Stare M., Černivec M., Hafner J., in Čokel J.; drugi odborniki in namestniki se bodo volili v prihodnjem občnem zboru. Po volitvi se predsednik zahvali za zopet skazano mu zaupanje, rekoč, da bi rajše hotel, ako bi ne bil voljen, ali tako vendar prevzema težko breme še dalje, priporočujoč slogo po znanem zlatega izreku, „v slogi je moč“, katerega društvo za svojo gaslo ima. Potem pozivlja ude k skupnemu delovanju, da bode društvo rastlo in častno rešilo svoj blagi namen. S tem je bil sklenen I. občni zbor, na katerega sme društvo ponosno biti. Na srečen uspeh in dobro delovanje društva z „živio“ nazdravljajoči so zapustili udje z veselim srcem dvorano.

Slovenski delavec.

nekateri ini velikodušni možje omislili so mi moj trikoléni voziček, on je plačeval mojega voznika, on je podpiral mojega brata, in imel namen, zanj še mnogo storiti, ker je „izvrsten dijak“, on me je seznanil z mnogimi učenimi rojaci itd. Takšnih mož je treba v sedanji materijalistični dobi iskati z Dijogenovo svetilnico!

Ko je moj dragi brat Franjo nanagloma umrl dné 30. majnika 1873. l., bil je dr. Razlag prvi, ki je sprožil misel, naj se mu postavi na grob spomenik, in ker je brat imel namen, posvetiti ljubljensmu dobrotniku svoje pesni, a ga je prehitela smrt, storil sem to v njega imeni jaz, če tudi me srcé boli, kadar se spominjam, kakó slabo sem ustregel Slovenom s temi pesnimi, o katerih so izrekli strokovnjaki najlaskavejšo sodbo.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Iz Celovca) se nam je dné 10. t. m. za včerajšnji list prekasno brzojavilo: Pri današnji volitvi v Velikovecu izvoljen je bil za deželnega poslanca g. Andrej Einšpieler z 61 glasovi. Nasprotnik dobil je le malo glasov. Živel naš vrli narodni poslanec!

— (G. Janko Krsnik), naredivši početkom spomladi notarski izpit, je v soboto pri tukajšnji deželni sodnji položil prisego kot notarski substitut in notarijatsko pisarno odprl na Brdu. V Kamnik prihaja po notarijatskem poslu vsak vtorek.

— (Narodna čitalnica ljubljanska) ima v nedeljo dné 13. t. m. dopoldne ob 11. uri občni zbor. Jediní predmet tega zbora je nova volitev odbora. V odbor po novih pravilih se voli 15 odbornikov, katerih 12 mora biti iz vrste plačujočih, 3 pa iz vrste sodelujočih, brez zaznamovanja, kdo ima biti predsednik, kdo blagajnik itd., ker te potem voli izmed izvoljenih odbor sam. Ker zaradi različnih mislij o izrednem občnem zboru dné 1. maja razen enega gospoda nihče izmed izvoljenih ni hotel sprejeti volitve, zato je treba nove volitve. Čestite gospode društvenike tedaj kot bivši predsednik uljudno vabim, naj se obilo udeležijo nove volitve, ter ne zabijo, da čitalnica je jako važen faktor narodnega življenja v Ljubljani, ki pa zato tudi v gospodarskem oziru mora na trdnih nogah stati.

Dr. J. Bleiweis.

— (Povozil) je kmet z Iga štiriletno deklico, hčerko vpokojenega okrajnega sodnika Semenarja. Da bi se vendar več pazilo na živino in na otroke!

— (Toča.) Iz Brežic se piše „Sl. G.“: Nedelja 6. junija bila je za naš kraj žalosten dan. Ob dveh popoldne prihrumi s Kranjskega huda nevihta, gre kraj Save čez faro Dobovo na Hrvatsko; vsiplje se toča debela in tako gosta, da se stareji ljudje v tem okraji enake ne spominjajo; v pol ure je bilo mesto in okolica belo kakor po zimi. Kakšen pogled, ko gremo potem v vrte in na polje! Vse pokončano in v tla pomandrano: zelenjad, pšenica, koruza, ječmen, rž, sploh vsa žetev. Ljudje ubožnejši, ki imajo najete njive in jih morajo s tujo živino obdelovati, so se solzili zagledavši uničen ves up in trud svojega dela. Tudi fara Kapele je veliko trpela. Tolažba, v takem obiskani božjem naj bo misel: Nebeški oče z eno roko vzame in z drugo zopet podeli. — Denes po noči so tatje g. dr. Srebreu iz hleva konje vkradli in odjezdili z njimi na Hrvatsko.

— (Obsojeni) so v Celji: 17letni fant Anton Štamper na 1 leto v težko ječo; Franc Gorinšek zavoljo ubojstva na 4 leta v težko ječo in Jožef Kresnik na 12 let v težko ječo, ker je Nežo Žoharjevo — kakor smo bili svoj čas poročali v „Slov. Nar.“ — z mišnico hotel zastrupiti.

— (Seidlova bivša desna roka) v Kamci, liberalac in nemčur Jurij Drasch, mora, — kakor piše „Slov. Gosp.“, — na 4 leta v luknjo. Porotniki v Celji pod predsedništvom barona Mak. Rasta obsodili so ga enoglasno. Stari grešnik je namreč uže drugokrat bil zasačen pri zažiganji svoje hiše.

— (Velikega jastreba) so ustrelili v Dupleku nižje Maribora. Razprostrti krili merita poprečkom 2 metra in 50 centimetrov.

— (Vojak ustreljen) je bil na strelišči v Windenavi pri Mariboru. Nesrečnik, ki se imenuje France Planinec in je rodóm iz ptujskega okraja, je rano smrt zakrivil sam,

ker nij ostal za nakopom, ko se je v tarčo streljalo. Krogla mu je glavo prebila.

— (Velik požar) je bil v Spod. Poljskavi. Pogorelo je 28 hiš z več kakor 50 poslopij. Ogenj je fantič užgal. Veter je silno razsajal z ognjem. Ljudje so le malo kaj rešiti mogli. Graje vredno pa je bilo, da so slov. bistriški gasilci privreli samo zijat in režat, ne pa pomagat, kakor je bilo pričakovati.

„Slov. Gosp.“

— (Cigani) so blizu Birkfelda ubili žandarja. Siromak, ki je dobil 35 ran, je doma od Zelenega travnika. Ime mu je Karl Malej.

Razne vesti.

* (Kobilice) uničujejo — kakor javlja telegraf ruskemu „Golosu“ — v velikej množici polja astrahanska in podonska na Ruskem.

* (Čudno rešenje.) V Pešti je 7. t. m. jutraj skočil 24 let stari prodajalec premoga J. Löwy s četrtega nadstropja, hoteč konec storiti svojemu življenju. Padel pa je na brzojav in se zapel mej drat in je tako dobil samo nekoliko prask po obrazu in po nogah. Pritavili so lestev, sneli ga doli in nesli gori v njega stanovanje.

* (Prerov pod vodo.) Pod Hudsonsko reko hoče se napraviti tunel ali prerov, ki bode vezal New-York z Jerseyjem. Pri Jerseyju so ga uže pričeli delat. Ves prerov bode stal 50 milijonov dolarjev.

* (Učitelji sprli) so se v Brucku na Gorenjem Štajerskem tako močno, da je nadučitelj V. Ingruber od same jeze skočil v Muro, kder je utonil.

* (Čebelin pik je bil koristen.) Gluhega čebelarja v Šildavu na Nemškem je unidan čebela pičila na trepavnico blizu sence. Potolažiti si hude bolečine je mož prst pokladal na trepavnico in jo z vodo močil. Na to je trdo zaspal. Ko se zbudi, sliši z zvonika nenadoma uro biti, ko je dve leti, kar je po prehlajenji popolno oglušil, nij slišal.

* (Zvon počil.) Veliki zvon stolne cerkve v Kolonji (Köln) na Nemškem je mej zvonjenjem pred praznikom sv. Rešnjega telesa počil. Ta zvon je za tako imenovanim „cesarjevim zvonom“ četrti te cerkve po velikosti.

* (Od strahu umrl) je 80letni župnik Jan. Erking v Hartmannsdorfu graške škofije; ko je zagledal, kako so 3 hiše gorele in je ogenj pretil ugrabiti še cerkev, zadel ga je mrtud.

* (Čudovito širi se katoličanstvo) v Danskem. V mesto Aarhus došla sta leta 1873 dva katoličana. Sedaj jih je pak uže toliko, da imajo svojo cerkev, župnika in šolo, v katero hodi 95 katoliških otrok.

Št. 8016.

(262—3)

Košnja v najem.

V ponedeljek dné 14. junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode **košnja** mestnih senošet pod Tivoli v Lattermanovem drevoredu kosoma v **najem** oddala.

Kdor hoče kaj v najem vzeti, naj pride določeni dan v Lattermanov drevored.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 7. junija 1880.

Župan: Laschan.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem preložil svojo

zalogo črevljev,

katero sem preje imel v šolskem drevoredu, v medarske ulice,

v vežo hiše šte. 3, zraven loterije za škofljo.

Svojim kupcem priporočam se in vsem drugim, ter objavljam, da bodem vsakemu dobro in ceno postregel.

Jaka Skrbinec,
črevljarski mojster.

(251—5)

Umrli so v Ljubljani:

9. junija: Elisabeta Pavlič, delavca hči, 1½ leta, na sv. Petra cesti št. 70, za vnetico grla. — Maks Rižnar, c. kr. telegrafski uradnik, 34 let, za kroničnim pljučnim katarom.

10. junija: Janez Doberlet, 34 let, je bil povožen na kolodvoru južne železnice. — Marija pl. Akster, c. kr. stotnika hči, 7 dnij, na dunajski cesti št. 8, za slabostjo.

11. junija: Neža Bobin, soproga prodajalca to-

baka, 57 let, v gledaliških ulicah št. 5, za srčno hibo. — France Segatin, fjakar, 38 let, v Vegovih ulicah št. 10, za vročnico.

V deželni bolnici:

8. junija: Janez Urbančič, gruntar, 46 let, za rakom. — Janez Babnik, delavec, 25 let, za pljučnico.

9. junija: Jakob Strušnik, delavec, 60 let, za pljučnico.

Toplice pri Mediji,

1 vozno uro od južno-železniške postaje Zagorje oddaljene, zvezane s to vsak dan s pošto, ki so po kemiškem preiskavanju, po mnogih zdravniških izjavah in po mnogih ozdravljenih skozi več stoletij dokazano izredno koristne toplice zoper protin, trganje po udih, zoper ulesa na koži, kotraketje, razne ženske bolezni itd., posebno zoper zlato žilo, priporočajo svoj

1. junija otvorjeni zavod.

Tu je kopelj v jami s priležno prirejenimi kabinami, kjer se more odpočiti, jeden pokriti basin, nadalje so kopelji v bani z naravno gorko (26° C.) vodo, katera se po potrebi lahko naredi toplejša, jeden prosti basin za plavati in jedna kopelj za ljudstvo.

Kopeljska restavracija skrbi za dobro gorko in mrzlo jed in pijačo, stanovanja po ceni so v gradu na Mediji, v novejši hiši za goste, ki se pridejo zdraviti, v 2 gostilnah blizu kopelji in v privatnih hišah.

Stanovanja naj se naročajo pri lastništvu kopeljske restavracije.

A. Praschniker,

lastnik toplic.

(257—3)

O zdravilnej moči

pravega

Wilhelmovga

antiartritiškega antirevmatiškega

kri čistilnega čaja,

navedemo naslednje priznanice:

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchnu.

Naszály, 18. decembra 1875.

Dovoljujem si izraziti s tem svojo zahvalo za čudoviti učinek, katerega dela Vaš izvrstni Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj. Z njim sem jaz popolnem ozdravil neko ženo v Sutiš, akopram so jo uže tri četrta leta zdravili najboljši zdravniki tega kraja, ki so uže nad njo obupali. S tem zdravljenjem je vaš čaj v tem kraju tako se prijel, da g. Jos. pl. Török, lekar, kraljeva ulica 7, v Pešti, gotovo dobro prodaja Sutiškim kmetom.

Tudi pri meni doma se je dogodilo, da je neki pri meni v službi stoječ mlad mož tako silno trganje po udih dobil, da nij mogel ni rok ni nog ganiti; a ko je porabil 3 zavitke vašega izvrstnega čaja in 2 buči vašega ces. kr. izklj. priv. tekočega rastlinskega sedativa „bassarin“, ozdravel je popolnem. Tudi jaz rabim ta čaj dvakrat v letu in jaz sem prepričan, da mi dobro dē. Zahvaljujoč se še jedenkrat v imenu ozdravljenih, znamovam z vsem štovanjem

Mihail Holdampf,

najemnik posestva v Naszály, p. Totis, Ogorsko.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchnu.

London, 5. januarja 1876.

Uže leta in leta sem rabil Vaš Wilhelmov antiartritiški in antirevmatiški kri čistilni čaj, kateri sam me je mogel ozdraviti mojega silnega revmatizma. Štovanjem

(522—5)

C. F. Dorn,

London, 46 Museum Street, poleg British Museum.

Gospod Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchnu.

Oroszmező, 9. januarja 1876.

Ne morem si kaj, da bi se vašemu blagorodju ne zahvalil za meni priposlani antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker sem bil celi dve leti bolan za revmatizmom na nogah, a ozdravljen po vašem kri čistilnem čaju, kar sem dosle in bodem v prihodnje občinstvu naznanjal. Vaš udani

Heinrich Ruhestörner, davkovski pobiralec.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekar v Neunkirchnu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezovanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj“, ki slujo samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi

V Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; **Karel Savnik,** lekar v Kranji; **Fr. Wacha,** lekar v Metliki; **Dom. Rizzoli,** lekar v Novem mestu.

Prodaja kosnje.

Na graščini Polhovci gradec, okraj vrhnjski, se bode dne 14. t. m. ob 9. uri dopoldne za leto 1880 po dražbi prodala kosnja mrve in olave. — Kupčevalci so uljudno vabljeni. (265—1)

Hiša v Loki

na velikem trgu št. 28, na ulici z jednim na spodnjo stran z 2 nadstropjem, s prodajalico, z 2 kleti in z magazinom, posebno pripravna za kakega kupčevalca ali za kakega penzionista, se prodajajo stovojno prodaja. — Natančneje se izve pri Janezu Stabelnu v Loki, h. št. 29. (252—4)

Dunajska borza 11. junija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	73 gld.	90
Enotni drž. dolg v srebru	74	15
Zlata rent.	89	80
1460 drž. posojilo	132	25
Akcije narodne banke	833	25
Kreditne akcije	280	55
London	117	34½
Napol.	9	53
C. kr. cekini	5	75
Državne marke	57	

Tužcl.

11. junija:

Pri Skonu: Bar. Lazar iz Grada. — Reiter Kohn, Boch iz Dunaja. — Hoffman iz Zagreba. — Mulley iz Logatca. — Schütz iz Dunaja. — Stein iz Trsta. — Eberhard iz Dunaja. — Schunter iz Škofje luke. — Renker iz Dunaja.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčovo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Bl. g. lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi. Ker imam mnogo osob, katere so kronično na pljučah boje, Vas prosim, da mi s poštnim povzetjem pošijete en zavitek izkušene radgostskega-pljučno-prsnega čaja, kateri mi je bil zelo priporočen in ga hočem tudi zdaj sam poskusiti pri svojih bolnikih.

S poštovanjem se priporoča

Dr. Josip Šipek,

c. kr. policijsko-okrajni zdravnik v pokoji. V Svitavi, dne 20. decembra 1877.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi poleg Radgosta.

Mene je bolezen v želodeci tako mučila, da sem malo ne zdvojil. Niti svetlje zdravniški niti mazila in balzami mi niso pomagali. Izgubil sem vse nadeje, da še kedaj ozdravim. Kar začnem uporabljati radgostski univerzalni čaj, in o! čudesa! vsak dan sem bil boljši, in zdaj upam, da v kratkem popolnem okrevam. Slavni Radgost nosi v svojem naročju najzdravnejših rastlin. Blagovolite mi dakle s poštnim povzetjem poslati tudi za mojega za jetiko hirajočega prijatelja dva zavitka radgostskega čaja in 3 škatljice mahorastlinskih celtilčkov.

S poštovanjem se beleži

(47—2) **J. Donat,** učitelj.

V Stanovici (na Češkem) 17. dec. 1877.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi.

Priporočilo svojega sorodnika slušajoč, Vas prosim, da mi s poštnim povzetjem pošijete 2 zavitka slavnega radgostskega univerzalnega čaja.

Fran Rossipal, gozdar.

V Zagrebu na Hrvatskem dne 3. sept. 1877.

Od tega po zdravniške razloži in predpisih pripravljeni čaj, veja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatla Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posode.

Radgostski univerzalni čaj in **Rožnovski maho-rastlinski celtilčki** dobivajo se jedino le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnovi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sedeči lekarji: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Cejbeš** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradi, **A. Marek** in **J. Kupferschmid** v Celju, **O. Russheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rottemanu, **W. Thurnwald** v Celoveci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Rožnovske majere brinze (pravi ovčji sir). Ker je podpisani prevzel na svoje stroške jedno največjih tukajšnjih planinskih salaš, pošilja ovčji sir najboljšje vrste 1 kilo s posodo vred 60 kr. av. v.

Pri pošiljanju po pošti (poština je jednaka do 5 kilo) velja kolek in zavoj 10 kr. več.

Naslov: **J. Seichert,** lekar v kopelji Rožnovi.

Rožnovski cvet za živec, hitro in trajno zdravilja puško, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnovi (Moravska).

Jedna originalna steklenica z navodom, kako lek rabiti, stane 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava takšna voda se dobiva samo neposredno v lekarni rožnovske.